

4. a) Kui eeldada, et esmane või kõige tähtsam mobiiltelefonide mälukaartide funktsioon ei ole isiklikuks tarbeks kopeerimine, siis kas direktiiviga on kooskõlas liikmesriikide õigusnormid, mis tagavad õiguste valdajatele hüvitise kopeerimise eest mobiiltelefonide mälukaartidele?

b) Kui eeldada, et isiklikuks tarbeks kopeerimine on üks mitmest esmasest või peamisest mobiiltelefonide mälukaartide funktsioonist, siis kas direktiiviga on kooskõlas liikmesriikide õigusnormid, mis tagavad õiguste valdajatele hüvitise kopeerimise eest mobiiltelefonide mälukaartidele?

5. Kas direktiivi põhjenduses 31 kasutatud mõistega „tasakaal” ning „kahjul” põhineva „õiglase hüvitise” (direktiivi artikli 5 lõike 2 punkti b tähenduses) ühetaolise tõlgendamise on kooskõlas liikmesriikide õigusnormid, mille kohaselt mälukaartide pealt kogutakse tasu, samas kui tasu ei koguta sisemälu pealt sellistes seadmetes nagu MP3-mängijad või iPodid, mis on toodetud ja mida peamiselt kasutatakse isiklikuks tarbeks kopeerimiseks?

6. a) Kas direktiiviga on vastuolus liikmesriikide õigusnormid, mille kohaselt isiklikuks tarbeks kopeerimise eest kogutakse salvestustasu tootjalt ja/või importijalt, kes müüb mälukaarte ettevõtjatele, kes müüvad need mälukaardid edasi nii era- kui äriklientidele, ilma et tootja ja/või importija oleks teadlik, kas mälukaardid on müüdnud era- või äriklientidele?

b) Kas vastust kuuenda küsimuse punktile a mõjutab see, et liikmesriigis kehtivad õigusnormid, mis tagavad, et tootjad, importijad ja/või edasimüüjad ei pea maksma salvestustasu mälukaartide pealt, mida kasutatakse kutsetegevuses, et juhul, kui salvestustasu on siiski makstud, saavad tootjad, importijad ja/või edasimüüjad selle tasu tagasi selliste mälukaartide pealt, mida kasutatakse kutsetegevuses, ning et tootjad, importijad ja/või edasimüüjad võivad müüa mälukaarte teistele ettevõtjatele, kes on registreeritud salvestustasusüsteemi haldava organisatsiooni juures, ilma et nad peaksid seejuures salvestustasu maksma?

c) Kas vastust kuuenda küsimuse punktidele a ja b mõjutab see,

1. et liikmesriigis kehtivad õigusnormid, mis tagavad, et tootjad, importijad ja/või edasimüüjad ei pea maksma salvestustasu mälukaartide pealt, mida kasutatakse kutsetegevuses, kuid mõistet „kutsetegevus” tõlgenda-

takse sellisel, et sellest tulenev mahaarvamisõigus kehtib ainult Copydani poolt aktsepteeritud ettevõtjatele ning salvestustasu tuleb maksta mälukaartide pealt, mida kasutavad kutsetegevuses muud äriklientid, keda Copydan ei ole aktsepteerinud;

2. et liikmesriigis kehtivad õigusnormid, mis tagavad, et tootjad, importijad ja/või edasimüüjad saavad juhtudel, kui salvestustasu on faktiliselt makstud (teoreetiliselt), tagasi mälukaartide salvestustasu, kui neid mälukaarte kasutatakse kutsetegevuses, kuid a) tegelikkuses saab ainult mälukaardi ostja nõuda salvestustasu tagastamist, ning b) mälukaartide ostja peab esitama salvestustasu tagastamise taotluse Copydanile;

3. et liikmesriigis kehtivad õigusnormid, mis tagavad, et tootjad, importijad ja/või edasimüüjad võivad müüa mälukaarte teistele ettevõtjatele, kes on registreeritud salvestustasusüsteemi haldava organisatsiooni juures, ilma et nad peaksid seejuures salvestustasu maksma, ent a) Copydan on salvestustasusüsteem haldav organisatsioon ning b) need registreeritud ettevõtjad ei tea, kas mälukaardid on müüdnud era- või äriklientidele?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Cosenza (Itaalia) 19. oktoobril 2012 — CCIAA di Cosenza versus Fallimento CIESSE SRL

(Kohtuasi C-468/12)

(2012/C 399/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Cosenza

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura (CCIAA) di Cosenza

Vastustaja: Fallimento CIESSE S.R.L.

Eelotsuse küsimus

Kas Itaalia õigusnormid, mis puudutavad selle aastamaksu arvutamise eeskirju, mida on kohustatud tasuma kõik majandustegevusega tegelevad isikud, on — selles osas, mis näeb ette, et füüsilisest isikust ettevõtjad tasuvad kindlasummalist aastamaksu (200 eurot, kui nad on kantud ettevõttereegistri tavaosasse, või 88 eurot, kui eriosasse); et põllumajandusega tegelevad selt-singud tasuvad kindlasummalist aastamaksu, mille suurus on 100 eurot (või 20 eurot iga kohaliku üksuse kohta); et välisriigis asuvate ettevõtjate kohalikud üksused ja/või filiaalid tasuvad kindla summana 110 eurot; et seltsingud, kelle tegevusala ei ole põllumajandus, tasuvad kindla summana 200 eurot; et advokaadiühingud tasuvad kindla summana 200 eurot, samas kui kõik teised ühingu vormis ettevõtjad (äriühingud, konsortsiumid jne) on kohustatud tasuma „makse, mille suurus on proportsioonis eelmise majandusaasta käibega” (nii, et need võivad küündida 40 000 euroni) —, vastuolus 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ⁽¹⁾ artikliga 5, kuna need seavad kapitaliühingu (väljend, mida mõistetakse eespool viidatud ühenduse direktiivis kasutatud kõikehõlmavas tähenduses) ettevõtlusele märksa suurema koormuse kui füüsilisest isikust ettevõtja ettevõtlusele?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiiv 2008/7/EÜ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta (ELT L 46, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte Suprema di Cassazione (Itaalia) 22. oktoobril 2012 — Panasonic Italia SpA versus Agenzia delle Dogane

(Kohtuasi C-472/12)

(2012/C 399/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte Suprema di Cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Panasonic Italia SpA

Vastustaja: Agenzia delle Dogane

Eelotsuse küsimused

1. Esimese võimalusena: kas — enne 2004. aasta määruse (EÜ) nr 754⁽¹⁾ jõustumist — oleks värviline plasmakuvar (mille diagonaal on 106,6 sentimeetrit ja mis on varustatud kahe kõlari, kaugjuhtimispuldiga ning videokaartide (mis maksavad äärmiselt vähe, mida on lihtne soetada ja sisestada, kuid mida ei impordita koos kuvariga) sisestamiseks sobivate sisendseadmetega ning mis suudavad pärast videokaardi sisestamist võtta vastu AV-liitvideosignaale ja mida saab ühendada peale arvutite ka videosalvestus- ja videotaasesitusseadmete, DVD-mängijate, videokaamerate ja satelliitvastuvõtjatega) tulnud klassifitseerida rubriiki 8471 või hoopis rubriiki 8528;
2. Kui eelmise küsimuse vastus on eitav, palutakse Euroopa Kohtul hinnata ja otsustada, kas sellise kuvari klassifitseerimine rubriiki 8528 on nõutav hoopis 2004. aasta määrusega 754;
3. ning jaatava vastuse puhul: kas selle määruse asjassepuutuvaid sätteid tuleb pidada tõlgendavaks ning seega tagasiulatuvaks, piiramata siiski varasemate vastupidiste sätete kohaldamist

⁽¹⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 754/2004 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta koondnomenklatuuris (ELT L 118, lk 32; ELT eriväljaanne 02/16, lk 93).